

In deze rubriek vertellen keramisten over hun inspiratiebronnen. Door wie of wat worden zij geïnspireerd? Hoe verwerken zij deze inspiratie in hun creatieve handelen? Aan de hand van foto's van hun eigen werk en van hun inspiratiebron vertellen zij hun verhaal. Deze keer is het woord aan

INSPIRATIE

Een van de inspiratiebronnen, statieportret van een onbekende schilder

DOOR BARBARA BUNSKOEK

DE GEABSTRAHEERDE SCHOONHEID VAN EEN KLASSIEKE HAARTOOI

Voor het maken van *Verschijsning* heb ik statieportretten van chique dames gebruikt als inspiratiebron en laat ik zien dat je met klei en afval, in dit geval plastic, een gestileerd beeld van de beoogde schoonheid kunt maken.

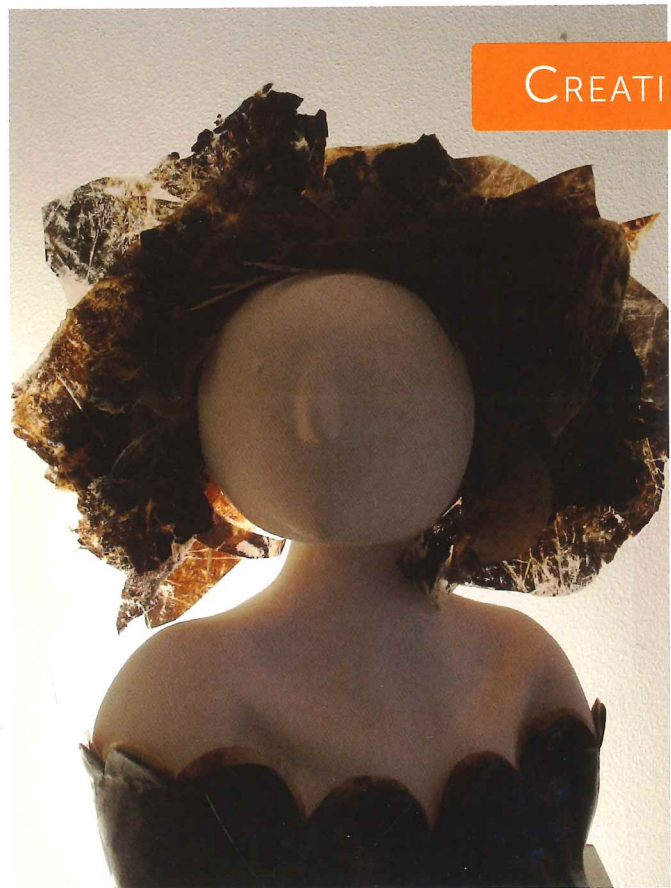
Tijdens mijn opleiding aan de Academie voor Beeldende Vorming in Amersfoort (1968-1973) heb ik met veel verschillende technieken gewerkt. Uiteindelijk heb ik voornamelijk voor het plastische materiaal klei gekozen. Al vroeg begon ik klei met textiel te combineren, wat in die tijd 'not done' was. Er werd mij zelfs verweten dat het niet eerlijk was. Je had in die tijd een bekende Spaanse keramist Pablo Rueda Lara (1945-1993). Hij maakte leren jassen met ritsen van klei die eruit zagen of het echt leer en echt metaal was. Dat was pas echt vond men.

Een Duits kunsttijdschrift heeft in 1982 in de rubriek *Spot Light* aandacht besteed aan die toen ongebruikelijke combinatie klei met textiel, naar aanleiding van mijn tentoonstelling in Fulda (DE). De tekst is te lezen op mijn website.

Inmiddels combineer ik klei met gedroogde en geïmpregneerde wortels van planten, zilver, oud zink, zijde en plastic. Voor *Verschijsning* was dat oud plastic uit een boerensloot. Toen ik door het weiland banjerde, zag ik dik mooi roestkleurig plastic in het water liggen, waarschijnlijk de verpakking van een zak kunstmest. Thuisgekomen heb ik stevig geschrobd en toen bleek het een onverwacht cadeau te hebben. De roestbruine kleur was volledig in het plastic

Kiki Dijkstra

CREATIE

Kiki Dijkstra, *Verschijsning*, 2013; fijne chamotteklei, glazuur, plastic uit een boerensloot met door de natuur geëetste tekening; h. 55 x 26 x 23 cm. Foto Kiki Dijkstra

getrokken en de nerven van de bladeren waren erin geëet. Het plastic heeft jaren opgerold in mijn atelier gelegen, totdat het mij opviel dat het exact de kleur had van een glazuur. Ik heb de hoofdtooiën van vrouwen uit de 17^e eeuw vaker gebruikt als inspiratiebron, maar dit is wel een uniek beeld geworden. Het plastic was niet hard geworden of vergaan gedurende al die jaren. En de kleur bleef prachtig.

www.kikidijkstra.nl